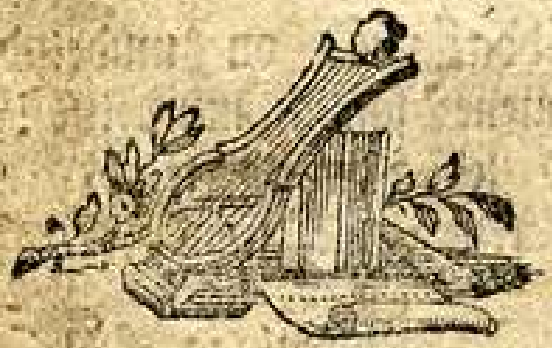
Ei muud, kui tühhi unne-näggo,
Ja se keik olli sinno teggo.

Öpetus.

Se waewab mehhe raskeste
Kui se, kes kät loi temmale,
Sel' wisil tedda kurwastab,
Ja temma rahho surretab.

Kel öige meel on Jummalast,
Ei raatsi sedda teggemast,
Waid annab südddant sellele,
Kelt ta ei ennam taggane.

Moistatus:

Ma ollin waene lomoke
Ja rommisin mo teed
Ni kaugel', kui mo kirstusse;
Seäl kandsin surma wõõd.
Ja ommetigi priskeste
Weel alles ollen ma,
Ning lendan öiest öiesse
Nüüd lahke römoga.